

NĂM THỔ TẨM SỐ 702

甲戌年五月廿三日

NGÀY 23 THÁNG 7 NĂM 1934

4 JUILLET 1934

GIÁ BẢN

NHẬN PHÁP	NGOẠI QUỐC
Một số	1.000
Số tháng	2.00
Ngày tháng	1.00

Hoa bao phải trả tiền trước.
Theo và muađi với cho M.
TRẦN-DINH-PHIEN - Al đang
quảng cáo, liệu riêng, tên thương
người trước.

CAO-NAM/IN HỘ KHẨU
HUYNH-THUC-KHANG
Quân-đ
TRẦN-DINH-PHIEN

CHỦ NHÂN/HỘ KHẨU
HUYNH-THUC-KHANG
Quân-đ
TRẦN-DINH-PHIEN

CHỦ NHÂN/HỘ KHẨU
HUYNH-THUC-KHANG
Quân-đ
TRẦN-DINH-PHIEN

TIENG-DÂN

La Voix du Peuple

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BÁO QUÁN
số 702, đường Ông-Đà, Huế
Giá-thép bát: số 20
Giá-thép t: TIENGDAN KU

LAI VIÈN ĐỘI THƯƠNG CHÁNH BỊ TÙ

(Câu chuyện đội Trọng cướp 8 gánh sán của dân quê ở Ninh-Bình — Bắc-Kỳ)

Cái Lò, tại cảnh sát ở Hà-Linh, dưới đất cái kia, có ai biết đến. Cái lò hành vi bắt chánh của bọn lính hành, không chỉ một đội Trọng, mà sự oan khuất như cái sava bọn dân sán kia, tướng không phải là Lì, song có mấy tên được phát lộ và thán oan như chuyện trên này. Không cần dân chúng đâu xa xem lại cái án tại Lò & Hà-Linh mà dân thành phố chỉ cam lòng ngồi chờ chờ đến ngày trả thù mà phát giác chờ chẳng đám kêu ca gì thi đà hiếu.

Kỳ giả nếu chuyện đội Trọng này, gọi là bồ thêm một chàng cho cái khò không nói đã bày tỏ trong số trước, mà mong chánh phủ để ý đến chỗ oan khuất của dân. X. X. X.

Chính sách khuynh tiêu của Nhật ở Maroc

Năm 1933, Nhật mới bắt đầu đưa hàng hóa mua vào thị trường Maroc (Thị trường Pháp ở Phi-châu) mà đã dùng vào hàng化 trong các nước nhập cảng ở Maroc, sau nước Anh. Sức ép càng tăng lên 99 triệu, của Nhật là đến 65 triệu.

Bọn bán sán lường là dọa xẳng, nêu ngô dân gốc gạo thuộc lạng Phúc-am — cách lanh ly 500 thước — thi trước mặt thấy ông quản bón đỗ lông vang, ái xé dập tội: Đội Trọng.

— Sản ăn trộm, sẽ có sá Thương chánh, lao cáo ở tu một gông, chàng mày ta gan thật!

— Bầm quan lớn (t), thực sán chung con đòn ở vươn nhà.

Tháng nón tu, lá tên Dugel sự xanh mót, lợp van sagan lớn đón thương lâm phác. Nhờ có rai người đỗ đảng nén giùm, sau quan lớn đón thầu cát 6 gánh sán hăng, bắt Nguyễn văn Nghê xé lén ra tag keo về nhà mình, còn người được tha.

Lá tên Dugel trả về nhà, biết là đội Trọng bịp, bèn đỗ đơn kiện tại quan Công xã, lập tức đội Trọng bị lồng lao với tên Nghê.

Phiên tòa ngày 16/6/1934, đóm ra rò, kèi cúc, đội Trọng bị một tháng tù và đòn cho lá tên Dugel 5000 tiền sán. Nguyễn văn Nghê được tha...

Cái cas đội Trọng cướp cam kẽ ngheo nồng thái đang nén lâm cai gai, cho bao nhiêu kẽ thưa hành pô việc & lạm quyền cướp lợi s.

Sán giáng không pô đỗ quốc cảm, chính đội Trọng cũng biết thế; xem lúc đầu đội ta cũng trả giá mua tài đùa rõ. Song trong khi trả giá, đội ta đã tố gã cho bọn bán sán biết trong cái giá sét đó có queen quan thêm oai thi thành đồi. Khôn cho bọn tên Dugel bán sán kia lại ngay qua, chỉ biết gánh sán là mồ hôi nước mài, nỗi gạo của mình mà không biết đền quan, nên không thể bù đỗ mồ gánh ngay đó. Một lần giàn cầm đội ta mới ném ra cái ác gã cướp đợt.

Sán có quan nhà nước nồng cho minh nâm ở trong tag, chỉ già một tống & tròn s: 1) là giáng cho bọn dân ngô bắt cái quyền thô quan; 2) là trả náu bọn kia oè ay không biết quan, mà không chịu bù đỗ; 3) là được cát 6 gánh sán mà không mất một lít trọng chánh nào. Hết một tiếng etrông mà được 3 đòn lật, việc gì lại ngần ngại?

Rồi cho đội ta lá tên Dugel kia không cam mắt của mồ đòn đơn kiện, lại nhò quan Công xã công minh nâm zét rõ chỗ oan khuất; không thi cái mán kia gã làm quyền cướp lợi s chén đòn

Học sinh Tàu phải học « quân sự huấn luyện » trong hai tháng

Chính phủ Nam kinh có lệnh truyền cho các tỉnh bắt bao nhiêu học sinh trường cao đẳng tốt nghiệp phải học quân sự huấn luyện hai tháng mới được lách bằng.

THƠ TÍN

Cùng mắng người dân lảng

Gia hội, Cầm xuyên Hà tinh

Được thơ các ông nói lanh lẹ trong lảng mà người viết thơ không ký tên, nên không đăng được. Sao có gõ thi người viết thơ kia tên rõ ràng và đỗ chỗ ở hồn hỏi và có dân lảng kia tên làm chứng, bắn báo số đăng. T. D.

CHUYỆN BỘI

a Chùm hoa hèm tiếu

Trong số Phu-nhật Tân-viên ngày 7 Jain, lồng có bốn đồng nghiệp Minh nguyệt có bài cát mục « Chùm hoa hèm tiếu » và đã có mắng lời « ra mắt » trước. Cả bão rằng người dân bá luồng như do thiên tinh, nên chỉ biết cười, nghĩa là cho cho người ta nói mà cười, chứ ít khi chịu lãnh trách nhiệm ra làm cho người khác cười. Ở trên các rạp hát những bài hát, vai đóng-ion không hề khổng chí dân ta nói sám cả, mà cho chí trên van dan trong các bài văn hóa: « chỉ trao phúng, cũng không thấy được một người dân bá nev hổ ». Cái bài lai cũn bao rnung nay có nhân vật trach nhiệm gùi hứa: « Cảnh nha hứa nếu ai thi không biết có đương nỗi với các bạn đồng nghiệp chuyền về mòn via tro phóng bén phái đán óng khòng.

Có bài khâm lòn quát:

Một bạn quan thoai là có Hồ xuân-Bương

ngay là bùn nát :

« Vì đái đái phản làm trai được,

« Thị sú anh hùng hả bắc nhiều ? »

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò có Hồ xuân-Huong là khác, dân

hà được học là vò phản it quá, làm bá

không được ra ganh véc việc xá hội,

không làm thầy giáo, không làm cát,

không làm đốc là, không làm trạng sư,

không làm kỵ sá, không làm phi-hành-gia,

không làm chánh trị... Không bao giờ có

ai buộc chí em phải kia ở trong phan-

vì già đình chát hép đéo ! Các cao em cù

múa lâm gi lìa cư lam, và sở giờ ed! Kì

quán ván ướm mang cũng được, chờ nái

phải cùi cát dông lát thời như cũ Mạnh-le

Quân trong truyện.

Ngày nay chúng ta sống trong bút thư

đại khát với thời đại có Hồ xuân-tuong,

tai tưởng bao dân gian phái đán minh cho

cái cao « thach » của có gai họ Hồ,

mà lo rằng khong kheo thi sẽ đeo đán bá

chết được ra ganh véc việc xá hội,

không làm thầy giáo, không làm cát,

không làm đốc là, không làm trạng sư,

không làm kỵ sá, không làm phi-hanh-gia,

không làm chánh trị... Không bao giờ có

ai buộc chí em phải kia ở trong phan-

vì già đình chát hép đéo ! Các cao em cù

múa lâm gi lìa cư lam, và sở giờ ed!

Kì quan ván ướm mang cũng được, chờ nái

phải cùi cát dông lát thời như cũ Mạnh-le

Quân trong truyện.

Tôi là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Bò là nói chuyện anh hùng đại sứ kia,

hoàng chí là chuyện vili văn trào phúng !

Cách thử chè thiệt già

Ở mấy bát miến ngoéo Quảng

nam như Thăng bình, Tiền phước,

Quốc son... thử chè là vật thô sẵn,

trước kia tiều lưu rất mạnh, nhán

dán không xanh không đỏ bát chè.

Sau vì có gác gien dối, dùng là

cây tròn vào, nên chè mất giá trị.

(Chè này chỉ dùng đợt non, làm chè

khô bát ra ngoài, khác với chè ở

các lò).

Thử chè già kia có hại như thế,

muốn biêt được chè thiệt già thì

co 2 cách thử như sau đây :

1) Cách thử chè khô.

— Đem chè

dối ra tro, nếu chè thiệt thì tro

có mùi sảm đèn, còn chè là giả thì tro

màu trắng; có tuu là giả dối ra mùi

tro đèn mà không sảm, ngoài ra

không có là gi dối ra mà đồng tro

chết.

2) Thủ cách nấu.

— Đem chè nấu

sỏi ra che đậm, trên với nước vôi

đá tròn, nếu chè thiệt thì vôi

không tan, còn chè là giả thì vôi

không tan, tan ra màu

trắng.

Thử chè giả cũng nên kiểm cách

trú cho liệt di. B. Ph.

.....

Lại chuyện xét nhà

bắt thuốc lá

</div

Sữa

NESTLÉ

HỘI CHIM CON

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ**Bao thầu cho Chính-phủ Pháp****Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh và các nhà thương binh... v.v.v...****ở Trung-Kỳ, Bắc-Kỳ và Cao-Mèn**

đã từ lâu năm và cả năm 1933 nà.

Con bà đau? Bà chỉ nên dùng:**DẦU VẠN-ÚNG****Vinh-Hưng-Tường****THỦ ĐẶC**

Người thoát khát thân mình, cốt nhát sát ở xương sống trong, cho một thi vó chén nước nóng cho uống khát ngay.

Có thứ từ \$050 đến \$020

Dùng sữa**"LE GROSSE"**

Sữa "LE GROSSE" rất bò cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

Bao thầu cho Nhà-nước năm**1932-1933**

Lycees, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon

Có bán trong các tiệm tạp-hàng ở Bông-Pháp.
HỘI GIẤY XANH: Giá mỗi hộp \$050**Đại-lý:****ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES**
HUE - TOURANE - QUINHON

Một số thuốc PILULES PINK them cho các co-thể yếu-mệt biết bao là mâu tát, rất nhiều, rất bò, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tinh nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu-mau, bệnh phiêu-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh táo tháo-sô và bệnh trĩ về già, bệnh đau dạ-dậy, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất đều.

Thuốc PILULES PINK bán ta khắp các hang hòn-chợ này.

Một đoàn xe hơi đến. Toàn là xe những quan chức bận áo đen. Vịt lông vỗ tag, và tiếng pháo không nghe òn quát, nên vẹt bính lại xô đám người đến rem ra xa hơn nữa, cách đám đất kia những bờ trai mèo.

Bóng nghe tan phảng phắc. Trời cũng thỉnh lanh lanh.

Ở trong biển ngực thất, những người bận áo đen đang nói chuyện với nhau. Bát vịnh nói chuyện với ông Biển lít. Ông nãy tó bộ lò sò.

« Không, không — Bát vịnh nói — Tôi đám chắc rằng không có sự lối thoát gì hết.

— Trong những bắn báo cáo, không có nó! Đến việc gì đáng ngại sao, quan Tống như kỵ?

— Không. Ma đã giữ chun La bắn lại rồi, thì không có thể xé ra việc gì cả.

— Thật vậy sao?

— Da, chúng tôi biết nhả của nó.

— Nó đã nã nhả ấy chún hòn qua, 7 giờ, và đã bị bao vây. Tôi lại biết có cái thương trình hành động của

Việc Thế-gioi**TRUNG-HOA**

Thứ lanh nghĩa quân Đông-thiết-Mai bị bắt.— Về cuộc kháng Nhật, làm cho nghĩa quân & miền Đông-Bắc, nói chung Ma-chiêm-Sen, thì có Đông-thiết-Mai. Đông làm thủ lanh ở miền An-đông, Phong thành và Tru-nham 3 xã, là chiết trại đánh với quân Nhật. Đường Triệu tiên Mân - chúa giao thông bị Đông ngăn trở, nên người Nhật xem Đông như cái định trước mặt.

Mới rồi người Nhật huyền thường ở ven đồng. Đông nhân bệnh lỵ đường ở miền so, thi có tên Hán gian mênh cho quân Nhật kéo đến very bát. Thế là hùm da vào sâu.

Sau khi bắt được Đông rồi, người Nhật dù đã đánh, nhưng Đông không thất cy tuyêt, không kèm án oán quân thù.

Nước hàn không phải không nhân tài và người nghĩa khí. (Những người như Uyên Nhứt Mai mà bình Nhật được xúi dịa vĩ như Truong-hec-Luong thi đều có thể chia nghĩa với đế kháng-di hại đến nay con cháu thời).

Nhật bắc với miền Hoa-nam.— Cuộc Hoa-bắc còn đương tan hành thi người Nhật lại bắc dưới tay săn sang miền Hoa-nam, chính sách săn đét đã được lợi nhiều, có ra cuộc thi nghĩa trong.

Có tin đồn rằng Nhật bắt ép Tân nhượng

Hà mến làm thô tá đe khán bởi mồi ng cá.

Đại tướng Đại loan là Phùng-Thay abd truong chinh sach « huân tau » sự khôn mới ác cảm của nhân dân Tân và làm gai mắt người ngoài. Song có ai bắc chinh phủ Tân phải cấp hòn đến chủ mục đích viễn mân :

1) Dời dân Bát loan sang Phúc kiền dâng muyn tiếng bão hiếu dân, đặt vò trang cảnh săn khát của miền trọng (vò trang cảnh săn đét & Hợp mòn).

2) Chiếm các thị trường & ôn-đays bài;

3) Mở rộng phạm vi « Trung-Nhật ký thuật hợp tác »

4) Miền Nam Phúc kiền và miền Lưỡng Quảng, đặt cư quan giao thông và thực nghiệp, thi hành tối kinh tế kinh lược

Đại sứ Thương chính ở Trưởng Thành.— Bao « China Times » nói rằng

Tổng trưởng Tài chính Nam kinh đã lập 20 sở thương chính giáp theo Trưởng Thành phu vào may và thương chính chính ở Tung-wang-Tao, Thiên-lâu và Wei-Hai-Wei. (24 June).

PHÁP

Hội nghị quốc tế phu nữ.— Hội nghị quốc tế phu nữ sẽ mở kỳ hội công khai tại Paris từ 2 đến 12 Juillet 1934. Cơ 3 năm thi Hội nghị sẽ mở hội đồng một lần tại một khinh thành trong các khinh thành lớn trên thế giới, sau đó những công việc sẽ hội của phu nữ là các nước đã làm, và cuộc phu nữ vẫn đóng. Hội nghị sẽ có 10000 người từ 40 nước dự vào. (23 June)

ANH

Bóng trù ngon xâm lược của Nhật ở Phi-luật-lân.— Theo báo « Daily Telegraph » lời trong ay nhóm báo Hồi nguyễn Khoa-Sinh năm 1933 tại Luân-Đôn. Hồi ký đã khởi ký một hiệp ước Anh-Mỹ-Nhật nhằm nhận sự trung lập của Phi-luật-lân.

Báo chí lại nói nếu Nhật có khán khẩn giờ

Cầm Ơn

Bản báo có nhận được 4 bộ thuốc Hồi phong của Hải ngọc Đường gửi tặng do ông Nguyễn Huu Cử, tú tài làng Hoàng Nghĩa, phủ Hoàng hóa. Thành hóa chẽ ra, giá mỗi hộp \$010. Theo lời ông Nguyễn Huu Cử thi thuốc này chữa bệnh trung phong, cầm cảm, phát nóng, nhiệt dầu, nghẹt mũi v.v...

Vậy có lời cầm Ơn và giới thiệu cùng độc giả.

Tiếng dân.

nó đồng cửa Vinh bá và Vũ Sanh. Chương trình ấy đã hỏng mất rồi. Võ súng không còn só gi nữa. Cứ tần hàn công việc.

Viên trang sứ của Vinh bá đang một bên nghe nói, xen vào:

« Có lẽ một ngón kia, rồi sẽ là nán.

— Ông chắc rằng Vinh bá vò tội sao?

— Thưa quan Biện lít, thật là một đứa vò tội sắp bị hành hình.

Ông Biện lít làm thính. Sau mác phát, như luồng nghé đã chín lâm, ông nói:

« Việc này làm có hơi vội gáp thiết...»

Viên trang sứ lập lại:

« Thiết là một đứa vò tội sắp bị hành hình.»

Nhưng đã đến giờ rồi.

Võ súng phái lén máy chém truje. Viên đê lao cho mìn cửa phòng của nó ra.

Võ súng nhảy xuống giường, mìn lõi mìn nãnh súng những người nó ra.

— Tôi vay sao?

— Da, chúng tôi biết nhả của nó.

— Nó đã nã nhả ấy chún hòn qua,

7 giờ, và đã bị bao vây. Tôi lại biết

cái thương trình hành động của

Nhưng chúng ta phải chờ mảnh dảng không ai dám công kích chúng ta. Phải chờ thế giới biết rằng cái thời kỳ đặc biệt đối với Đức đã qua mà không khi nào trở lại được nữa. Chúng ta không ép buộc ai đến gi, mà cũng không chịu ai buộc chúng ta đến gi. Hết. Chúng ta tự biết không phải là một con vật mèo cũng góp phần ngược đãi thế nào tùy ý. (It Jain)

HUẾ-KÝ

Phòng bị chiến tranh.— Tổng thống Roosevelt đã ký một đạo luật cũn bộ đội và các cách giao thông hàng vò tuyển diện, bưu điện.

Tổng thống Roosevelt lại được phép đặt dưới quyền kiểm soát tuyệt đối của chính phủ các vò trọng phap giao thông trong khôi chiến tranh.

Nhưng chúng ta phải chờ mảnh dảng không ai dám công kích chúng ta. Phải chờ thế giới biết rằng cái thời kỳ đặc biệt đối với Đức đã qua mà không khi nào trở lại được nữa. Chúng ta không ép buộc ai đến gi, mà cũng không chịu ai buộc chúng ta đến gi. Hết. Chúng ta tự biết không phải là một con vật mèo cũng góp phần ngược đãi thế nào tùy ý. (It Jain)

HUẾ-KÝ

Phòng bị chiến tranh.— Tổng thống Roosevelt đã ký một đạo luật cũn bộ đội và các cách giao thông hàng vò tuyển diện, bưu điện.

Tổng thống Roosevelt lại được phép đặt dưới quyền kiểm soát tuyệt đối của chính phủ các vò trọng phap giao thông trong khôi chiến tranh.

Đại Hiệu-Nghiêm!**THUỐC HÓA-PHONG**
của HẢI-NGỌC-DƯƠNG

Chứa :

1) Cùm, cảm, phát nóng, ngai rét, nhức đầu, đau mòn, lịm mũi, lịm mòn, mòn, mòn, ợt;

2) Trùng phong, mèo mòn, xách mât, giật tay, giật chân, đờm dài sặc sụa. — Uống vào khỏi ngay. — Giả trè thông dụng, dân bà có thai cũng dùng duy. — Mỗi hộp giá 10 xu (\$010).

Bán tại :

Thanh-hóa: M. DI-LONG, 71, phố lớn.

M. VĨNH-HƯNG - Vinh: TUONG, 77, Rue Sarrault.

Huế: M. VĨNH-TƯƠNG, 49, Rue Giêng-long.

Mua 40 hộp trở lên, xin linh giảm 30% và khỏi phải chịu tiền cước. — Nhập hàng theo cách lanh hóa giao ngan (contre-remittance). — Thuốc rải hiệu nghiệm mà già lại red, cứ dùng qua mời bồi, ăn đồng bao chiếu cố. — Tho gởi cho :

M. NGUYỄN-HUY-CÙ

Tà-tài, làng Hoàng-nghĩa, phủ Hoàng-hóa, tỉnh Thanh-hóa (Annam)

Nhưng Phương Thuốc Gia Truyền Rất Linh Nghiêm Của Tàu và Của Ta:

Thuốc Bồ Phổi số 1: Thành-Dược chuyên trị đau phổi, ho kinh niên, đau ngực rất thận liệu. Giá \$000 một bao 60 gói.

Thuốc Đầu Bụng số 2: Chuyên trị đau dạ dày, đau bụng kinh niên, phong tích, Giá \$000 một bao 30 gói.

Thuốc Di Mạng Tinh số 3: Mát di tinh, mộng tinh... chỉ uống 1 bao là khỏi ngay. Giá \$000 một bao 6 gói.

Thuốc Lậu số 4: Lậu mòn, lậu kinh niên, uống thuốc này cực kỳ mau khỏi mà vò sau lâm con nhiều cháu. Giá \$000 1 bao 90 gói.

Thuốc Tim Lai số 5: Uống liền được nay, cực mau khỏi rút căn tật nọc. Giá \$000 1 bao 90 gói.

Thuốc Bạch Đái số 6: Thành được trị bạch đái, kinh nguyệt không đều, menses con, kinh sinh và dương. Giá 10\$00 1 bao.

Thuốc Ho Lao số 7: Thành thuốc ho lao, ho kinh niên, thò huyết, lạc phổi, đau ngực hay là trong khi huyết có trong lao. Hỗn nhiên ống Ký, ống Phản, bò, Thanh, dung thuốc này mà mau khỏi bệnh. Giá 20\$00 1 tháng.

Thuốc Phong Hủi số 8: Phong hủi là một bệnh ghê gớm khó chữa, dùng thuốc này cực kỳ mau khỏi. Giá 30\$00 1 tháng.

Thuốc Đầu Tai số 9: Là tai chảy máu, mồ, có mực nhọt đau nhức, khát ngày, mài không cay xót. Giá 25\$00 một bao.

Thuốc Sốt Rét số 10: Trị hết thủy các chứng sốt rét nước đặc, thương hàn... chỉ uống 1 bao là khỏi rút căn tật nọc ngay. Giá 3\$00 1 bao.

Thuốc Đong Kinh số 11: Giá 10\$00 1 tháng, uống thuốc này, thò nào cũng kiết ống, 100 người không 1 ai.

Thuốc Ngoài Da số 12: Thành được trị lở ben, lở đòn, ghê kinh; chốc cẳng, a chỉ hai lõi bồi là khói ngay, mà không cay xót. Giá 25\$00 1 bao.

Muỗi hai phuơng thành được, lanh nghiêm thận và cẳng. Nếu bệnh đã lâu, uốn nhọt mệt gầy còm thi nén uống thông Tiêu-Tử-xin còi bách kỵ sau».

uốn nhọt bệnh, vừa chóng khỏe mạnh béo mập. Các ngài nén vi tinh đồng logi, cứu bệnh như cứu hỏa, mà mách bệnh nhân gửi ngay thư về:

ĐẠI-BẢO-DƯƠNG 22 rue des Médicaments à HANOI

Mu những phương thuốc được đó mà dùng, để mau khỏi bệnh, thi còn cần dùng áo đeo bằng nón. Cứ thuốc theo lối giao ngan lánh hòn cũng được.

nhien bâ hiếu... Bâ biết rằng tôi không phạm tội sát nhân... Nhưng tôi xin lỗi là vì tôi đã làm cho bà phiền não...

— Còn gì nữa không?

— Tôi lại muốn « chả tôi » biết rằng tôi vẫn cứ tin cậy...

Nó nhìn những người đi xem, hét người nãg ròi đến người khác, như có gí lùm thâc có hả nó, đòi dạng thay hinh chen lén trong cái rồng người ấy, mà chay cướp nó không.

« Phải phải... phái phái... Song tôi không giết người mà sao lại giết tôi?..

Tôi không giết người... Tôi không giết người... Tôi không muôn chết... Tôi không giết người... không nên giết tôi...»

hai hâm ràng nó cung với nhau lập cập nên những lời nói của nó nghe không rõ.

Nó chịu đê làm gi thi làm, nó chịu xung tội. Sau cùng, nó nói một cách rách thât:

« Nhờ nó với mẹ tôi rằng tôi xin lỗi...

— Mẹ anh!

— Phải... Nhờ chep lại những lời tôi nói mà đồng lén các bão... Ty

Còn rái giày nữa?

Lúc này, cửa có người đi khép lối chân rái giày. Rồi giày từ thửa què dán hành thi cho đồng-bàn biết rằng: Thành, ho (Bắc-Bắc) là một thà thuộc tư dinh bờ rìa, bờ

PHU - TRUONG TIENG - DAN

VĂN - ĐỀ HÁN - HỌC Ở NƯỚC TA NGÀY NAY

Sao - Nam

Hán học dồi với hiện thời nên bô dứt hay là nên bô-lon? Như bô-lon thì nên làm cách thế nào?

Học-khoa chử Hán ở các trường hiện thời cùng chương trình chử Hán ở Quốc-tử-giám có đủ cho là bô-lon không?

Lý tài sâm. — Cố Sao-Sâm là một nhà thám hàn học, tài ở ngoài trại 20 năm, từ trường hoạt động đã qua. Từ ngày và nay năm có nói Bô-ugy, hoặc cách khác trước trai xem sách ngầm tra ra, không có việc gì là tiếu khâm.

Có câu không thích viết van quốc ngữ, cho van quốc ngữ cần trong thời kỳ áu trai, chưa đủ phát triển những học thuyết cao và sâu không già làm, có làm chẳng là cùn học chử, không phải là viết, ông thà qua chuyện vây thôi, không kinh qua dung tâm. Tru ra một ít vẫn rau.

Duy có bài « Văn đê Hán-hoc » này, là một văn đê quan trọng với những người sau này, nên có viết có can sô, có nguyên ý, đang là một bài luận, ý tưởng cao xa, nhân quang bao quát, set cả toàn bộ diện tích và tương lai của học giao ta, không phải như lấy được như phải van-si. Biết một không biết bài » kia.

Vậy vẫn bô-lon trước đây phò trương để cung cao nhưng nhà thực giả đê lòng kinh sát thấy rõ toàn cuộc học giao sau này sẽ thế nào, dù là ngày may chung ta, đương đầu có mâu học quốc ngữ phò thông.

Bài này trước bô-lon trong Nam có đang mới và doan

Muốn bô-lon đê Hán-hoc, tất trước phải nói đến văn-dê quốc-văn. Quốc-văn với quốc-âm có khác nhau: quốc-văn là văn-tự-của một nước; quốc-âm là tiếng nói của người một nước. Hé nước nào quốc-âm đêm làm quốc-văn là ngôn-văn được nhớ tri. Giả như nước ta ở trước hơn bâng nghìn năm, mà đã có một thứ văn-tự gốc của mình, phù hợp với tiếng nói người mình, như nước Xiêm-la có chử Xiêm, nước Áo-dô có chử Phan, nước Trung-hoa có chử Tàu, thì văn-dê quốc-văn đã thành ra cõm lòn gạo cũ, bây giờ còn phải bao bọc làm gì? Nhưng khôn nan bay. Ở trên 4000 năm, nước ta còn gọi bằng Giao-chi, Việt-thường, chẳng biết có thử chử Giao-chi, chử Việt-thường hay không? Tìm tôi trong các cõi-diễn, bao mông trong các tú sách xưa, cho đến cõi lịch di-truyền, bao lờ đâm mê, thay-có-chứ Chiêm-thánh, chử Chân-lập, mà thử chử của Việt-thường, Giao-chi ta thi-toan không dấu tích hơi tăm!

Thưa ôi! « há lè một nước sống dã mây ngàn năm mà không chử. Hay là tục kiết-thắng⁽¹⁾ vẫn dã mất ở nước Tàu, mà còn sống già ở nước mình bay sao? Chử Giao-chi đã không, chử Việt-thường cũng không, thì chử gốc của Việt-nam, không thể nói rằng có được. Bởi vì nước Việt-nam bây giờ là con thừa tự của nước Giao-chi Việt-thường xưa kia mà! Tuy nhiên, văn-tự « con đê », hoặc không có, hoặc có mà thất truyền, việc đó có nhiều, không hỏi bộ được. Nhưng cũng may, may có thử chử « con đê », lai lâu ngày mà thành ra con đê.

Chử « con đê », tức là chử Hán mà người nước ta dã sang niu óm ấp hơn mấy nghìn năm nay.

Từ Triệu-Dà đời Tàu đến Nhâm-Diên đời Hán, trai qua Sĩ-Nhiếp đời Ngô, đều là người Tàu qua cai trị nước

Bây giờ những kẻ say mòn chan cũ, mới phát sinh ra cái thuyết Hán-văn nên bô, cũng tức là bô Hán-hoc.

Những người đề xuất thuyết ấy, họ nói có mấy lè:

1. Là văn-hóa mới dã có Pháp-văn thi Hán-văn nên bô xô.

2. Là quốc-văn ta dã có chủ quốc-ugy. Chủ quốc-ugy đã tiện lợi thi cần giái dã phiêu phức như thử chử Hán-văn không học!

Vì hai lè đó mà nhiều người chủ-trương rằng Hán-hoc nên bô-dứt.

Theo ý tôi, thì tôi dám quyết rằng Hán-hoc ở nước ta không thể bô được. Chẳng những không bô mà lại cần phải bô-lon nữa kia.

1) Vì lịch-sử và dân-chủng nước ta mà truy cùu cho đến nguồn gốc văn-hóa vè di-vàng

2) Vì trình-dộ tri thức quốc-dân ta ngày nay mà muốn cho ta có sự dụng hóa cùng bô dã, thêm cái nền văn-hóa ở hiện tại.

3) Vì tiền dỗ vận mạng của nước ta mà tìm phương-pháp dù bị vè lân-giao ở trong-lai.

Bởi ba điều ấy nên dám đoán định rằng Hán-hoc nên bô-lon. Nay xin theo từng điều mà giải thích để chắt cùng người trước-giá: (Còn nữa)

(1) Kết-thắng: gút giày đê ghi nhớ.
(2) Người mìn đầu dàn bà và con không học chử Hán mà trong vài cái nói là có chử Hán ở trong như uy duyên, ác nghiệp v.v.

Một thư phát minh bán được 35 vạn vàng Mỹ

Báo-tân-nguyên-Tàng, người Nhật có phát minh được phép « cbô tạo phép phân » (火 烧), dược phân là nguyên liệu để làm binh chúa diêm. Trước kia chế dược phân phải đốt cả 100 giờ đồng hồ mới thành; nay theo phép phân minh này thì chỉ cần trong mấy phút là được. Ngày tháng 7 năm ngoái, Báo-tân-đem quyền chuyen lợi ấy bán cho công ty (Gal) nước Mỹ, giá là 35 vạn vàng Mỹ.

Tiếng gi lên cao hơn hết

Một nhà phihành nước Anh thường cõi máy bay lên không trang mà trắc lượng cao độ thử tiếng vang xem đến bao nào. Kết quả sự trắc lượng ấy, dọc có tiếng vang xe lửa lúc chạy man, đạt đến 8200 thước là cao hơn hết, tiếng pháo tiếng súng cũng không lên đến bao ấy.

Chỗ dời biển đồi, dâu bê vực gó. Từ ngày nước Đại-Pháp qua bão-bôte, Pháp-vandâ thử thời đặc dụng mà con lai chử Hán cũng từ đồi mà dời ra con lai chử Lạp-Đinh, thử chử A, B, C, D, đã thay cho địa-vị « chi, bô, giả, dâ » (chữ-quốc ngữ cũ trước), nhưng thay cho địa-vị chử nho trong học-giới, mới trên dưới ba mươi năm nay).

Có bán tại nhà in Tiếng - Côn
tô za mìn mìn mìn tay tay phai gân
thêm OS 13 trước mìn mìn cõi mìn
quyền thua sc

Tục doan ngọ ở Nhật-bản

(Mồng 5 tháng 6)

Trước đọc báo Tiếng-dân số nào đó, thấy có bài « Không-lù ở Nhật-bản và Không-lù ở nước Nam ta » đại ý nói người Nhật học Tàu mà không theo Tàu. Mới đây số 697 có bài ca khuyên bô-lon là cõi mông dâm, nói lè ấy người Tàu kỵ niệm ông Khuất-Nguyen nước Sở, không dâng gì đến mình v.v.

Nay xem bản sách où thấy Luong-khai Siêu có chép câu chuyện « La cõi doan ngọ » (拉 之 離) nói tục doan ngọ ở Nhật-bản như vầy:

Ô Nhật-bản mỗi năm đến ngày doan ngọ, nhà nào trước cửa cũng có dựng cây cờ trên vè nịnh con cá gai (鯉 魚), thú ý là chặc cho con trai phát đạt; bén cửa lại dựng một cây cờ binh, chúc con trai 7 tuổi là thuong vò. Côn ngày ấy trong nhà bày biện các đồ quán khí, tổ tể qui chuong và cầu chúc sự vò đồng.

Một nhà công-thần triều Minh-trị duy tân là Phô-dô-chung-thần, lộc gia vè hưu & nhà, đến ngày doan ngọ, vì người cháu trai có dụng ta có binh đê bài thi chuc:

Ngô nguyệt nam phong phiêu hoa kys, 五 月 南 飄 花 月
Gia già tung đáo dông nam nhí, 家 老 同 傷 撞 邪 邪

Tráng dinh obi thập so phục dịch, 五 月 一 十 服 什
Thuong phong tung hàn tri thi. 五 月 一 朝 事

Dicb: Thang năm giô phết là cõi bay,

Câu nguyễn muôn nhà chúc monh
Hai chuc tuoi dâu ra giup nước,
Tinh thanh thuong vo têp tu day.

Chuyện trên dâu là thời quen lưu truyền, song cũng là một việc chung cho chúng ta thấy rằng người Nhật học Tàu mà bất kỳ cái gì họ cũng đem tinh thần đặc biệt của dân tộc họ mà ứng đúc vào; đến thời Âu-hoa ngày nay cũng vậy; không theo mìn ai mà cũng không khi nào chịu bâng huề cái vò bên ngoài. X.

Gà mà được chuyen iỏi không bô-lon, không ai biết chui phim hâm, mìn học tróm trộm một vài nâm, vè mặt đị hạch đì tai, dù tiễn ra bô-lon kẽ khác làm bài cho mìn. Trên bảng ty nhiên có tên cõi, ấy laubor gà mà dâu được bằng kia ny.

Ngoài ra nâu dâu iz khai bao

cùng dien vân, bài chúc, câu đối, chinh ngày nay mà mìn gà kia còn chan chan, mà nâu puâi chuyen thông thường mà thời đầu, chinh việc quan hẽ to tài đến nhân quan xã hội, mà chúng ta cũng thường thấy món gà kia luôn.

Gà mà được chuyen iỏi không

bô-lon gi; có cái gà mà sau bị

hông, bay là có sô gi không iỏi, thi bâc thay gâ kin nich no mà đến bô-lon lèi chối đại: không! không phái iỏi.

Trò đói cũng buôn cười nhí!

Ai biết lai lịch cõi gà kia xin

bảo cho biết, B. T.

Một tiêng là có tinh chất đặc biệt trong tiêng-namta:

Tiêng « gâ »

Trong tiêng-namta có nhiều tiêng lưu truyền lâu đời, thành ra tiêng nôl đầu luô, mà không rõ lai lịch thê nào. Tiêng « gâ » là một.

Gâ, là cái tên một loài vật thuộc về loài chim có lông cánh, mà xưa nay người ta dâu nuôi thành súc vật, (voileille familière) không si lè gâ. Lè là dùng tiêng ấy mà chỉ vào một việc dae đổi của người này làm thay cho người kia, như là việc bài vò thi cử cùng doan-truong này nay, đều gọi là gâ.

Thuở nay câu chuyện « gâ » ở xứ thường lâm.

Câu công-lù kia, muôn nói vò con nhà giàu, chí con gái nò buộc phải học giỏi mới nghe. Câu vè ôm sách tối trường, chui lè hâu cho thay, thay ga bài vò, rồi châm phê binh ur râm lén. Taô là câu đối khôn khéo làm câu đối mà bông thành anh học giỏi có tiêng; ấy là câu chuyện nhô gâ mà được vng.

Câu con nhà giàu, tiền bạc ubi mà thiêu chui phim hâm, mìn học tróm trộm một vài nâm, vè mặt đị hạch đì tai, dù tiễn ra bô-lon kẽ khác làm bài cho mìn. Trên bảng ty nhiên có tên cõi, ấy laubor gà mà dâu được bằng kia ny.

Ngoài ra nâu dâu iz khai bao

cùng dien vân, bài chúc, câu đối, chinh ngày nay mà mìn gà kia còn chan chan, mà nâu puâi chuyen

thông thường mà thời đầu, chinh việc quan hẽ to tài đến nhân quan xã hội, mà chúng ta cũng thường thấy món gà kia luôn.

Gà mà được chuyen iỏi không

bô-lon gi; có cái gà mà sau bị

hông, bay là có sô gi không iỏi, thi bâc thay gâ kin nich no mà đến bô-lon lèi chối đại: không! không

phái iỏi.

Trò đói cũng buôn cười nhí!

Ai biết lai lịch cõi gà kia xin

bảo cho biết, B. T.

Giông quit cung co quoc tich

(Quit Xiêm-la)

Ở đời hoan cầu giao thông này, quốc tich là một cái có quan hệ, như ở xứ ta, ai vào ngach dâu tây, tuy so với người tây, quyền lợi của kém nhiều dầu; song so với người dân Nam thì dâu khá hơn nhiều! Đó một chứng về câu chuyện quốc tich có giúp đỡ trong quyền lợi cá nhân.

Chúng ta thường nghe người mình sang tây vè, họ nói: một đôi khi di dạo chơi thành phố, người tây thấy người mình da công vàng, người công lùn thấp,

... ấy lài là một cái chứng quốc tich có tăng thêm giá trị cho dân tộc.

Không những « người » có quan hệ với quốc tich, giông thực vật cũng thế, xin thuật câu chuyện « quit Xiêm-la » cho độc giả nghe, có lẽ ai cũng cho là chuyện ngô.

« Quit Xiêm-la » ngan dò thê nào, có bon gi thô quit ở các xú khac không thi không ai biết cho rõ ràng. Nhưng người Tàu qui cuong, mà nhut là ở Thượng-hải, thi các cửa hàng trai cây, hàng nào cũng có món hàng « quit Xiêm-la ». tấm bảng treo trước mày chử 離 楊 楓; Xiêm là mật quit » là thường. Thế là ai cũng đưa nhau mua, ví nò là.

Gần đây có nhà lưu-tâm khảo-sát, nói biết thử quit đó chính là quit ở miền nam nước Tàu, tức là bô-lon cam ở Triệu-châu, Phúc-kien, chờ châ phái quit Xiêm là bô.

Vậy vì sao mà có cái tên « quit xiêm ». Nguyên thô sản Xiêm xuất khac, nhut là gao, còn trái cây thi xoài, mìn cuôi v.v., cũng có tiêng, mà trái xoài cam ấy, là luong

Quảng và Phúc-kien không tiêu lưu được mày, nên biến sang Thượng-hải nhiều. Nhận thê thử quit ở miền nam nước Tàu mang đến Thượng-hải cũng mạo cái tên là « quit Xiêm » là, mà nhà hàng ở đây cũng tin là thiệt, thành ra quit bô-lon cam ở Triệu-châu là thật!

Câu chuyện quit Xiêm-la là vây đó.

Quit Tàu mà mang cái tên quit Xiêm cũng như người ta mang cái tên Áo-hoa, có người là mặc rất đúng môt mà không biết chử a, b, c, mà thấy cái « mót » kiadâ lâm người trâm trồ, cho là tân-tiên ! H.

Sau giâ
Nguyễn-Quang-Lâm
Tôi nghiệp truong
Caoh nang tuyet quang

Phép nuôi lâm

và trồng dâu

Cô trù bón tại
Tiếng-dân, mỗi quyền
gia 0\$17

không sao dùng cái giọng đạo đức. Thủ văn-tiêu xảo obr nghe chém trả đũa, không đam lâm những công-trình-dai kiến trúc được, đều kỵ vẫn đê thấy.

Vậy nói đến văn, trước phải biết văn có nhiều iỏi, mà bài nào phải xứng hợp với cái đê ấy, thời mới gọi là bài văn. Nếu không hiểu thế, chí bô-lon mới, mà trong bài văn, dâu Ngô dưới Sở, chấp nối khép khẩn, chí châm một cách viết cho khác người, mà ở trong phạm nhifng cái iỏi mìn thuần, lạc đà, hoặc gọi là bài văn mà ở trong không thấy ý nghĩa gì hết, thi dâu cũ dâu mới cũng chẳng có giá trị bài văn chất.

Al dâ dâ lông dâu vẫn giòi nên lý nhận Học-Văn

